

ขบวนการ'เขมือบ'ไม้ วงจรรูปาทว ทำลายผืนป่าเมืองกาญจน์

รายงาน

สถานการณ์การตัดไม้ทำลายป่า และการรุกที่ดินในประเทศไทยหลังการปิดสัมปทานป่าตั้งแต่ปี 2532 ถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะการลักลอบตัดไม้ขนาดใหญ่ ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจล้วนแต่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ที่เป็นอุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแทบทั้งสิ้น ส่วนพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติปัจจุบันก็พอมีไม้เหลือบ้างในพื้นที่ที่เป็นป่าเต็งรัง แต่พื้นที่เหล่านี้ก็อาจจะรอดพ้นจากการบุกยึดเป็นเจ้าของของผู้มีอำนาจกินทั้งหลาย

ส่วนพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์นอกจากไม้ป่าตามธรรมชาติไม่เหลือแล้ว หลายที่ได้กลายเป็นรีสอร์ท สวนผลไม้ หรือไม้ก็สวนยางพาราของผู้มีอำนาจ และผู้มีฐานะร่ำรวย ส่วนชาวบ้านอย่างมากที่สุดก็ได้อาศัยอยู่อย่างแออัด

การลักลอบตัดไม้ในเขตพื้นที่อนุรักษ์ยังคงมีข่าวคราวออกมาให้เห็นในทุกภาคของประเทศไทย ตั้งแต่ไม้พะยูนในภาคตะวันออก เชียงใหม่ การบุกรุกพื้นที่อุทยานแห่งชาติของนายทุน และการทำไม้แปรรูปในแทบทุกอุทยาน

ในผืนป่าตะวันตกพื้นที่ จ.กาญจนบุรี ก็เช่นกัน ข่าวคราวการลักลอบตัดไม้ การรุกยึดพื้นที่เขตอุทยานมีข่าวออกมาให้เห็นในสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง จึงมีคำถามตามมาว่าทำไมสิ่งเหล่านี้จึงมีไม่จบไม่สิ้น อะไรหรือคือสาเหตุ และใครหรือคือผู้อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

คณะทำงาน "กลุ่มอนุรักษ์กาญจน์" จึงชวนมาแกะรอยหาไฉ่ไม่เรื่องการทำ





ไม้ดู เพื่อการแกะรอยครั้งนี้อาจจะมีอะไร
เปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นบ้างสำหรับอนาคตของ
ป่าอนุรักษ์ โดยเฉพาะในป่าตะวันตกของไทย
อิสราวุธ ทองคำ หนึ่งในคณะทำงาน

เล่าให้ฟังว่า ในความเป็นจริงของป่าตะวันตก ปฏิเสธความจริงไม่ได้ว่าการประกาศพื้นที่
อนุรักษ์ได้ทับซ้อนลงไปบนชุมชนดั้งเดิมที่เป็น
ทั้ง กะเหรี่ยงและขมุ ซึ่งตลอด 60 ปีที่ผ่านมา

ชุมชนเหล่านี้มีวิถีชีวิตการพึ่งพิงกับป่ามาโดย
ตลอด บางชุมชนทำไร่ข้าว บางชุมชนตัดไม้รวก
ไม้ไผ่ขาย และปัจจุบันหลายชุมชนได้เริ่มหันไป
ทำไร่ข้าวโพด แต่ทุกครั้งที่มีการลักลอบ
ทำไม้แปรรูป เมื่อมีการเปิดโปงเป็นข่าว คำตอบ
แรกๆมักได้ยินจากเจ้าหน้าที่อุทยานฯก็คือชาว
บ้าน และมีการเข้มขู่ กวดขันกับชาวบ้านจน
กระทบถึงการเข้ามาหากินในชีวิตรูปคดี

ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมที่ผ่านมา ก็คือกรณี
การตัดไม้ 280 ต้น บริเวณป่าบ้านคลิตี้ล่าง
อ.ทองผาภูมิ (อุทยานแห่งชาติลำคลองงูใน
ปัจจุบัน) ช่วงก่อนปี 2540 ในเขตรับผิดชอบ
ของ เสนอ ลอยความสุข หัวหน้าหน่วยป่า
ไม้จังหวัดกาญจนบุรีที่ 8 ในขณะนั้น สุดท้าย
กำธร สุวรรณภคมา ชาวบ้านที่ทำกินใกล้ที่
ตัดไม้ ถูกจับเข้าคุกเป็นผู้ตัดไม้ ทั้งที่มีแต่มีด
กับขวาน

เอาใกล้มาอีกเมื่อกลางปี 2554 ในอุทยาน





แห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ยุค สุเทพ เกตุ
เวชสุริยา เป็นหัวหน้าอุทยานฯ มีการโค่นต้น
ตะเคียนขนาด 4 คนโอบ โดยแจ้งขอเป็นไม้
ล้มฆอนนอนไพรทั้งที่เป็นไม้ยืนต้นที่ยังไม่ตาย
และมีการเลื่อยไม้ประดู่ และไม้แดงรวมไม
่น้อยกว่า 10 ต้น โดยไม่ขออนุญาตต้นสังกัด
โดยมีการขนไม้ออกนอกพื้นที่

แต่เมื่อมีการเปิดโปงเป็นข่าวเจ้าหน้าที่
สายตรวจก็ตอบว่าเป็นชาวบ้าน ทั้งที่ไม่ที่เลื่อย
แปรรูปอยู่ห่างจากถนนไม่เกิน 20 เมตร และ
อยู่ใกล้กับที่ทำการอุทยานฯ สุดท้ายงานนี้ได้แค่
ย้ายหัวหน้าอุทยานฯ และย้ายสายตรวจบาง
คนเท่านั้น งานนี้โศกดีสำหรับชาวบ้านที่เจ้า
หน้าที่จับแพะไม่ได้ มาตรการล่าสุดกรณีต้อนรับ
ปีใหม่ 2555 หมายฯ มีการทำไม้เบญจพรรณ
ทั้งไม้ประดู่แดง ประดู่ ชิงชัน และไม้มะค่า
โมงขนาดใหญ่ในเขตอุทยานแห่งชาติเอราวัณ
บริเวณบ้านเขาแก้วเรียง หมู่ 3 ต.ท่ากระดาน
อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี มากกว่า 50 ต้น
อยู่ห่างจากหน่วยดูแลประมาณ 3 กิโลเมตร
บริเวณนี้มีการทำไม้ 3 จุด และทำกันมาไม
่น้อยกว่า 3 เดือน

เสียงเลื่อยดังตอนกลางคืนถึงหมู่บ้าน
เขาแก้วเรียง จนเด็กเล็กตั้งคำถามกับแม่ว่า
“ใครหรือมาตัดหญ้าตอนกลางคืน” โดยที่
สายตรวจ และหัวหน้าหน่วยใกล้เคียงไม่เคย
ไปเหลียวมอง ทางชลลางไม่ลงไปยังน้ำเขื่อน
ศรีนครินทร์หินมันแล็บแทบจะสิ้นลม แต่เมื่อ
เรื่องถูกเปิดโปงกลายเป็นข่าว เจ้าหน้าที่สาย
ตรวจกลับขู่ชาวบ้านว่า “ใครที่ให้ข้อมูลกับ
นักข่าว ตัดไม้รวกต้นเดียวจะจับให้หมด”
และสุดท้ายกรณีนี้ก็ไม่สามารถจับใครได้ สิ่ง
ที่เจ้าหน้าที่ลาดตระเวนดูต่อไม้ และกวัดขั่นกับ
ชาวบ้านที่ต้องพึ่งพาในการตัดไม้รวกในการหา
รายได้เลี้ยงครอบครัวเท่านั้น

เขาเล่าต่อว่า จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

การทำไม้ยังคงเกิดขึ้นในแทบทุกอุทยาน
แห่งชาติในจังหวัดกาญจนบุรี เพียงแต่จะ
เป็นข่าวหรือไม่เท่านั้นเอง ซึ่งจากเรื่องที่เกิด
ขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าได้สอดคล้องกับข้อมูลของ
หน่วยงานรัฐ หน่วยงานสำคัญหน่วยหนึ่งใน
จังหวัดกาญจนบุรีที่ไม่ต้องการให้อ้างถึง ได้
ให้ข้อมูลเมื่อปี 2545 ที่ผ่านมว่า...

“การทำไม้ในป่าตะวันตกเป็นการทำ
ตามคำสั่ง การสั่งไม้เป็นการสั่งซื้อไม้หน้า
ใหญ่แผ่นเดียว โดยมีราคาถึงแผ่นละแสน
บาท จึงไม่แปลกว่าทำไมการทำไม้ในเขต
อุทยานจึงไม่หมดสักที การดำเนินการจับ
กุมจะเกิดขึ้น มีการเปิดโปงเท่านั้น และ
เมื่อมีการเปิดโปงอย่างมาก ก็ทำได้แค่
ย้าย 2-3 ปีผ่านไป คนเดิมก็ย้ายกลับมาอีก
ปัญหาจึงยังคงอยู่เหมือนเดิม”

อิสราวุธระบุด้วยว่า เมื่อมาถึงตรงนี้ก็ถึง
บางอ้อได้แล้วละว่า ปัญหาการตัดไม้ในเขต
อุทยานตัวสำคัญอยู่ที่ใครกันแน่ แล้วอะไร
เป็นมูลเหตุให้มีการทำอย่างนั้น แน่นนอนว่า
ถ้าจะตอบกันแบบไม่ต้องคิดก็คือความโลภ
แต่ข่าวด้านลึกในแวดวงของคนที่พักบอ
กว่าเป็นนักอนุรักษ์ก็มีข่าวเล็ดลอดจากวงใน
ว่า การจะได้ตำแหน่งที่สูงขึ้นจำเป็นต้องหา
มาซื้อตำแหน่งซึ่งต้องใช้เงินหลัก 10 ล้าน
ขึ้น แล้วเมื่อต้องหาเงินซื้อตำแหน่ง จะเอา
เงินมาจากไหนล่ะ อะไรใกล้ตัวที่เป็นเงิน
ได้ละ ทุกท่านคงตอบเองได้ละ

“เมื่อบ้านเมืองของเราเป็นอย่างนี้
เราจะฝากอนาคตของทรัพยากรป่าไม้
ไว้กับใครได้ สงสารก็แต่ชาวบ้านที่เขา
ต้องพึ่งป่า หากเป็นนักอนุรักษ์จริง คน
ที่มีอำนาจก็อย่าทำได้แต่กับชาวบ้าน”
อิสราวุธกล่าว

ทีมข่าวภูมิภาค